

Arrest

nr. 333 766 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. ELGAZI
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. ELGAZI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U heeft de Nigeriaanse nationaliteit. U bent geboren op [...] mei 1980 in Emure Ekiti, Ekiti State. U bent Yoruba en christen. Vanaf uw achttiende verjaardag tot uw vertrek uit Nigeria woonde u in Ibadan, Oyo State. U was verkoopster van schoenen en kledij, en u had een eigen winkel in Ibadan.

In 2022 scheidde u van uw man, A.O.B., de biologische vader van uw drie kinderen. Begin 2023 stelde uw ex-man, autoimporteur, u voor samen met hem en uw stiefdochter, B.F., naar Europa te reizen om goederen te kopen voor uw winkel. U had een internationaal paspoort en uw ex-man vroeg in uw naam een visum aan voor Italië. Op 15 februari 2023 sloot u een contract af met drie collega-handelaars die u samen een bedrag van 38 miljoen naira leenden om goederen voor hen te kopen tijdens uw reis naar Europa. Uw winkel, inclusief koopwaar, dienden als onderpand voor deze schikking. Op 15 mei 2023 verliet u Nigeria, verbleef u

kortstondig in Italië en op 17 mei 2023 kwam u aan in België. Daar bleek dat uw ex-man F. had verkocht en zij voor twee jaar moest meegaan met onbekende mannen. Uw ex-man vertelde dat ook u de kans moest grijpen en indien u voor twee jaar zou meegaan zo meer geld zou kunnen verdienen.

Op 1 augustus 2023 werd uw verkoopster, H.T.O., in uw winkel gearresteerd door de politie en verklaarde ze dat u sinds 16 mei 2023 in het buitenland verbleef plus dat uw winkel op gewelddadige wijze werd leeggehaald door de mensen die u geld verschuldigd was. Op 13 september 2023 wordt u door uw drie collega-handelaars gedagvaard. Op 26 september 2023 wordt een gerechtelijke procedure opgestart tegen u bij het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan wegens contractbreuk. Uw zaak komt voor en u laat zich vertegenwoordigen door de voorzitter van de ondernemersvereniging van handelaren. Op 7 mei 2024 verzocht u in België om internationale bescherming. Ongeveer in mei of juni 2024 komt de Nigeriaanse politie u opzoeken in uw winkel en bij u thuis om u te arresteren, maar men treft u daar niet aan.

U vreest dat u bij terugkeer naar Nigeria misschien gearresteerd zou worden en u eventueel een gevangenisstraf te wachten staat. U vreest eveneens dat uw ex-man u bij terugkeer veel ergere dingen zou kunnen aandoen dan hetgeen hij u in België aandeed.

Ter staving van uw verzoek legde u kopieën van een inschrijvingsformulier National Identity Management System Federal Republic of Nigeria, van een getuigenis van pastoor S.J. van Shalom Prophetic Ministries, van een contractuele overeenkomst ("Memorandum of Understanding") tussen u en drie derden, van een dagvaarding ("Writ of Summons") plus van een verklaring van schuldvordering ("Statement of Claim") van het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan, van een bij het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan beëdigde verklaring ("Sworn Affidavit of Facts") van uw verkoopster O.H.T. neer. U overhandigde ook een document "Historiek overzicht medisch dossier" en algemene informatie "Country of Origin Information: Nigeria – Country Focus – July 2024".

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier dient vooreerst te worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden ten aanzien van u heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden, en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u het doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Allereerst doet de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees:

U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u op 17 mei 2023 aankwam in Europa (verklaring DVZ, d.d. 10/06/2024, vraag 25). U verklaart vervolgens bij de DVZ dat u rond 26 mei 2023 in België wist te ontsnappen aan uw ex-man (vragenlijst CGVS d.d. 10/06/2024, vraag 3.5). U verzocht echter pas op 7 mei 2024 om internationale bescherming, bijna 12 maanden na uw aankomst in België. Gevraagd naar waarom u zolang wachtte met uw aanvraag om internationale bescherming antwoordt u: "Ik wist niet hoe asiel aan te vragen. Ze vertelden me niks. ...ik was me er niet bewust van hoe asiel aan te vragen. Pas toen ik in contact kwam met iemand die me zei hoe en waar ik mijn aanvraag kon doen deed ik dat dan ook." (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/10/2024, NPO, p. 14). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Uw houding en manier van handelen na uw aankomst in België ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees in ernstige mate.

U kan niet aannemelijk maken dat u het slachtoffer bent geweest van mensenhandel en door uw exman, B. A. O., verkocht en gedwongen werd zich te prostitueren:

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over hetgeen u overkwam tijdens uw reis samen met uw ex-man, B.A.O., en uw stiefdochter, B. F., naar Europa, en naar België in het bijzonder, niet kunnen overtuigen en bijwijlen contradictorisch zijn. U verklaart bij het CGVS dat jullie, eenmaal aangekomen in het hotel in België, 's avonds bezoek krijgen van drie verdachte mannen die buiten zaken bespreken met uw

ex-man en F. met deze mannen meegaat (NPO, p. 8, + p. 11). Verder verklaart u bij de DVZ dat een man jullie 's avonds kwam opzoeken in jullie hotel in België, dat deze man uw stiefdochter F. aanraakte op een manier die niet OK is, hij met uw ex-man discussieerde over geld en dat uw ex-man samen met die man in de ochtend F. meenamen. Op de vraag waar F. gebleven is op het moment dat uw ex-man alleen terugkomt naar het hotel antwoordt hij dat F. buiten aan het spelen is (verklaring DVZ, vraag 28). U bent aldus tegenstrijdig zowel over het moment waarop F. werd meegenomen als wie haar meenam. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt voorts op geen enkele wijze dat u zich, al dan niet gedwongen, prostitueerde in België op aangeven van uw ex-man (NPO, p. 8). Bij de DVZ had u het nochtans uitdrukkelijk over ongewenste betastingen in hotels en u die alles moest doen wat de mannen van u vroegen (verklaring DVZ, vraag 28). Dat u hier op het CGVS niets meer over vermeldt, is dan ook hoogst opmerkelijk.

Tot slot verklaart u geen aangifte te hebben gedaan bij de Belgische autoriteiten van hetgeen u en F. overkwam in België (NPO, p. 14), dat u geen idee heeft waar F. verblijft sinds haar verdwijning en wijst niets er verder op dat u een poging ondernam haar bij te staan (NPO, p. 13). Dat u niet eens de moeite nam om bij de Belgische autoriteiten melding te maken van de ontvoering van uw toen 18 à 19-jarige stiefdochter, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Uw vrees voor vervolging door uw ex-man, B. A.O., bij een terugkeer naar Nigeria is niet geloofwaardig:

Hoe dan ook zijn er geen concrete aanwijzingen dat uw ex-man u persoonlijk zou vervolgen bij terugkeer naar Nigeria. Gevraagd of u, sinds uw ontkomen aan uw ex-man, of iemand van uw familie nog iets van hem hoorde, luidt uw antwoord op beide vragen: "Nee." (NPO, p. 12, + p. 13). Op de vraag of u nog iets vernam over uw ex-man antwoordt u dat u hoorde dat hij in Georgië verblijft (NPO, p. 14 en vragenlijst CGVS, vraag 3.5) maar verder geen informatie heeft over zijn verblijfplaats (NPO, p. 12). Uw vrees bij een terugkeer naar Nigeria voor uw ex-man om hetgeen hij u in België aandeed en hoe zij zich hier gedroeg (NPO, p. 13, + p. 16) is bijgevolg niet geloofwaardig.

Voor de volledigheid wijst het CGVS op de aanwezigheid van een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft (zie algemene informatie in het administratief dossier).

Uw vrees bij terugkeer naar Nigeria opgepakt te worden door de Nigeriaanse autoriteiten en veroordeeld te worden tot een gevangenisstraf naar aanleiding van uw dagvaarding bij het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan is niet geloofwaardig:

De door u geschetste tijdslijn getuigt van ernstige gebreken hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraaft. Volgens de gegevens in uw dossier, uw verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS kwam u op 17 mei 2023 aan in België (verklaring DVZ, vraag 25 + NPO, p. 7).

U legt een kopie van een bij het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan beëdigde verklaring van uw verkoopster O. H.T. neer, gedateerd op 1 augustus 2023, waarin deze verklaart dat u sinds 16 mei 2023 in het buitenland verblijft. In deze verklaring laat uw verkoopster verder optekenen dat de mensen aan wie u geld leende goederen ter waarde van vijftien miljoen naira uit uw winkel weghaalden en dat deze mensen haar lieten arresteren ("Sworn Affidavit of Facts"). Op de vraag of deze beëdigde verklaring overeenstemt met de waarheid is uw antwoord: "Ja dat is correct." (NPO, p. 10). Gevraagd naar het tijdstip waarop uw verkoopster precies werd gearresteerd luidt uw antwoord: "Tijdens de periode dat de politie naar mijn huis kwam en ik mijn kinderen meenam naar de kerk." U verklaart bovendien dat de politie na de arrestatie van uw verkoopster naar uw huis kwam en u nadien met de kinderen naar de kerk vluchtte zodat ze u niet zouden kunnen arresteren (NPO, p. 18). Vervolgens nadrukkelijk gevraagd in welk jaar en welke maand deze

gebeurtenissen plaatsvonden antwoordt u: "Het gebeurde dit jaar, tussen mei en juni." Op de vraag of dit jaar dan 2024 is antwoordt u: "Ja." (NPO, p. 19). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig en inconsistent. Het is onmogelijk dat u op 17 mei 2023 in België aangekomen bent indien u tussen mei en juni 2024 met uw kinderen naar de kerk vluchtte om te ontkomen aan de politie en het gerecht in Nigeria. Bovendien situeert u de arrestatie van uw verkoopster en uw vlucht voor de politie en het gerecht tussen mei en juni 2024 terwijl de door u neergelegde beëdigde verklaring van uw verkoopster op 1 augustus 2023 gedateerd is, minstens tien maanden vóór haar arrestatie. Tenslotte stelt het CGVS vast dat de situering van uw vlucht voor de politie en het gerecht in Nigeria "tussen mei en juni 2024" niet overeen kan stemmen met de waarheid daar u op 7 mei 2024 om internationale bescherming verzocht in België.

Gevraagd naar de situering in tijd van de rechtszaak tegen u aangespannen door uw schuldeisers en het weghalen van de goederen uit uw winkel door diezelfde mensen verklaart u tweemaal dat het proces eerst werd gevoerd en men daarna de goederen weghaalde uit uw winkel (NPO, p. 20). De door u neergelegde "Writ of Summons", gedateerd op 13 september 2023, en "Statement of Claim", gedateerd op 26 september 2023, echter getuigen dat de bewuste rechtszaak tegen u minstens zes tot acht weken na de arrestatie van uw verkoopster en het weghalen van de goederen uit uw winkel werd ingeleid, althans in het licht van de beëdigde verklaring van uw verkoopster opgesteld op 1 augustus 2023. Uw verklaringen en de door u neergelegde betreffende documenten spreken elkaar andermaal tegen.

U legt voorts geen enkel (begin van) bewijs neer van uw bewering dat de rechtbank zich reeds uitsprak over uw zaak en u veroordeelde tot de betaling van een boete met een vervangende gevangenisstraf. Dit is hoogst opmerkelijk aangezien u nog contact onderhoudt met uw broer in Nigeria (NPO, p. 6) en via hem ook met de voorzitter van de ondernemingsvereniging voor handelaren met wie u heel close bent (NPO, p. 19).

Besluitend verklaart u op legale wijze, met een internationaal paspoort en een visum voor Italië, naar Europa gereisd te zijn en dat u dit paspoort aanvraag om deze reis met uw ex-man, om goederen voor uw winkel aan te kopen in het buitenland, te kunnen maken (NPO, p. 8, + p. 9). U kan dit echter niet staven daar u beweert uw paspoort niet in uw bezit te hebben omdat uw ex-man uw paspoort bij zich hield (NPO, p. 9). Het is niet aannemelijk dat u, een ervaren zakenvrouw, niet zelf uw identiteitsdocumenten bijhoudt en uw paspoort toevertrouwt aan uw ex-man.

Uw vrees bij terugkeer naar Nigeria opgepakt te worden door de Nigeriaanse autoriteiten en veroordeeld te worden tot een gevangenisstraf naar aanleiding van uw dagvaarding door het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan is hoe dan ook niet gegrond:

De door u hierboven geschetste problemen zijn, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent, quod non in casu, louter interpersoonlijk en van gemeenrechtelijke aard, en houden derhalve geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Komt daar bij dat uw verklaringen en uw neergelegde documenten geenszins indiceren naar een stand van zaken aangaande de bekende gemeenrechtelijke feiten.

De door u neergelegde documenten kunnen voornoemde op geen enkele wijze weerleggen:

Vooreerst legt u enkel kopieën neer waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. De kopie van het inschrijvingsformulier National Identity Management System Federal Republic of Nigeria documenteert hooguit uw nationaliteit en identiteit. Wat betreft de kopie van de getuigenis van pastoor S.J. van Shalom Prophetic Ministries die u neerlegde moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. De kopie van een contractuele overeenkomst ("Memorandum of Understanding") tussen u en drie derden, de kopie van een dagvaarding ("Writ of Summons") plus de kopie van een verklaring van schuldvordering ("Statement of Claim") van het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan en de kopie van een beëdigde verklaring van uw verkoopster O.H.T. werden eveneens aangehaald om incoherenties aan te tonen in uw asielmotieven. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Oyo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Oyo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In het enig middel voert verzoekster de volgende schendingen aan:

- “- Schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel;
- Schending van artikel 3 EVRM”.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“7.- In casu heeft verzoekster verschillende elementen kenbaar gemaakt waaruit blijkt dat zij wel degelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming.

Verwerende partij heeft bij de beoordeling van verzoekster haar relaas onvoldoende rekening gehouden met de individuele situatie van verzoekster, zoals bepaald in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet.

Verweerster heeft nagelaten de specifieke omstandigheden van verzoekster naar behoren te onderzoeken en heeft de ingediende bewijsstukken onvoldoende meegewogen. De beoordeling door verzoekster getuigt van een oppervlakkige benadering en een gebrek aan inzicht in de complexe situatie waarin verzoekster zich bevindt. Dit heeft geleid tot een onjuiste beoordeling van haar vrees voor vervolging en de risico's waarmee zij bij terugkeer wordt geconfronteerd.

Verzoekster heeft overtuigend aangetoond dat zij slachtoffer is van structurele discriminatie en gendergerelateerd geweld in Nigeria. Haar sociale positie als moeder maakt haar bijzonder kwetsbaar, vooral in een samenleving waar patriarchale normen en waarden domineren. Alleenstaande vrouwen zonder een mannelijk familielid als beschermer worden vaak gestigmatiseerd en lopen een verhoogd risico op geweld en uitsluiting.

De dreigingen van haar ex-partner zijn niet alleen fysiek, maar ook psychologisch van aard. Hij heeft bewezen geweld te gebruiken en heeft connecties die haar leven in gevaar brengen. Verzoekster haar ex-partner invloedrijke connecties heeft, waaronder binnen de politie en juridische instellingen in Nigeria. Hierdoor kan zij geen effectieve bescherming verkrijgen en blijft het risico op verdere intimidatie en vervolging bestaan. Het risico op juridische en fysieke repercussies in Nigeria is reëel en substantieel. Verzoekster wordt geconfronteerd met juridische procedures die oneerlijk en partijdig zijn.

Het CGVS heeft ten onrechte aangenomen dat deze kwesties louter gemeenrechtelijk van aard zijn, zonder rekening te houden met de bredere context van corruptie, machtsmisbruik en genderdiscriminatie binnen het Nigeriaanse rechtssysteem. Deze elementen ondermijnen de mogelijkheid van een eerlijk proces en vergroten het risico op willekeurige detentie of mishandeling. Verzoekster heeft verschillende overtuigende elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8.- Verweerster heeft onvoldoende onderzoek verricht naar de persoonlijke situatie van verzoekster en heeft haar verklaringen en bewijsstukken onvoldoende gemotiveerd weerlegd.

Dit vormt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dat vereist dat beslissingen gebaseerd zijn op een grondige en individuele beoordeling van alle relevante elementen. Het ontbreken van een diepgaande analyse toont een gebrek aan respect voor de complexiteit van verzoeksters situatie.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met de culturele en maatschappelijke context van Nigeria, waar vrouwen die economische en sociale onafhankelijkheid nastreven, vaak worden gestigmatiseerd en vervolgd. Dit heeft geleid tot een onjuiste inschatting van de risico's waarmee verzoekster geconfronteerd wordt bij terugkeer. De sociale druk en het ontbreken van een ondersteuningsnetwerk verergeren haar kwetsbaarheid.

De door verzoekster overgelegde bewijsstukken, waaronder beëdigde verklaringen en medische attesten en landeninformatie, zijn onvoldoende gewogen in de besluitvorming. Verweerster heeft geen deugdelijke motivatie gegeven waarom deze stukken als ontoereikend werden beschouwd. De verklaring van haar verkoopster en de medische rapporten die haar trauma's bevestigen, zijn genegeerd of onvoldoende in overweging genomen.

Verweerster heeft tevens nagelaten de impact van de traumatische ervaringen van verzoekster volledig te erkennen. Haar mentale en fysieke gezondheidstoestand vereisen speciale aandacht en zorg, die in Nigeria niet beschikbaar zijn. Dit versterkt haar behoefte aan bescherming en maakt haar bijzonder kwetsbaar bij een gedwongen terugkeer. Het falen om deze aspecten serieus te nemen, weerspiegelt een gebrek aan zorgvuldigheid in de besluitvorming.

Deze nalatigheid is des te schrijnender gezien de duidelijke aanwijzingen dat verzoekster geen toegang zal hebben tot adequate gezondheidszorg of sociale ondersteuning in Nigeria. Verweerster heeft verzuimd deze factoren in overweging te nemen, wat resulteert in een onvolledig en misleidend beeld van haar situatie.

Dat dergelijk onderzoek getuigt van onzorgvuldigheid!

Verwerende partij laat na haar motivering te steunen op correcte en vaststaande gegevens.

Om die reden stelt verzoekende partij dat de motivering van verwerende partij niet afdoende is gemotiveerd, alsook op een zorgvuldige wijze is genomen en bijgevolg moet worden verworpen.

9.- Verwerende partij heeft geen individueel onderzoek verricht, derhalve is er alleen een vermoeden.

Dat verzoekster weldegelijk de risico op ernstige schade heeft aangetoond door meermaals te stellen dat een terugkeer naar Nigeria en Italië niet mogelijk is.

Een terugkeer naar Nigeria en Italië zal immers leiden tot een schending van artikel 3 EVRM.

Verzoekster heeft heel wat traumatische ervaringen opgelopen in haar land van herkomst. Dat deze situatie dan ook een buitengewone omstandigheid uitmaakt en die ertoe kan leiden dat zij bij terugzending buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie zal terecht komen van voortdurende vrees.

Uit de motieven van de bestreden weigeringsbeslissing blijkt geenszins dat verwerende partij rekening heeft gehouden met verzoekster haar situatie in Nigeria of dit enigszins heeft onderzocht.

Uit de houding van verweerster mag duidelijk wezen dat ze schromelijk tekortkomt aan haar verplichtingen om als een redelijke en voorzichtige overheid te werk te gaan.

Dat dit dan ook een schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel in combinatie met het redelijkheidsbeginsel.

Dat dit middel ernstig en gegrond is.

10.- Dat in casu moet worden gewezen op het individuele profiel van verzoekster ten gevolge van de traumatische gebeurtenissen in het land van herkomst.

Er werd geen rekening gehouden met de kwetsbaarheid van verzoekster die zij als getraumatiseerde vrouw zou kennen ten gevolge van de traumatische ervaringen die zij voorafgaandelijk heeft meegemaakt.

Er werden aldus geen individuele garanties bekomen dat verzoekster niet zal belanden in een situatie die strijdig is met artikel 3 EVRM. Er werd geenszins nagegaan in welke persoonlijke situatie verzoekster zou terechtkomen samen en of daar aan haar persoonlijke noden zou kunnen worden voldaan.

Een gedwongen terugkeer naar Nigeria zou verzoekster blootstellen aan een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 EVRM. Verweerster heeft nagelaten een individueel en grondig onderzoek te verrichten naar de persoonlijke situatie van verzoekster. Haar situatie is niet beoordeeld in de context van de bredere risico's waarmee vrouwen in Nigeria geconfronteerd worden.

Verzoeksters ex-partner heeft een gewelddadig verleden en beschikt over middelen om haar te blijven intimideren en bedreigen, zelfs bij haar terugkeer naar Nigeria. Zijn acties hebben al geleid tot ernstige trauma's, die verder zouden escaleren bij een gedwongen terugkeer. De psychologische schade die zij al heeft opgelopen, zou worden verergerd door de voortdurende dreiging van haar ex-partner.

De juridische problemen van verzoekster in Nigeria, waaronder de aanklacht wegens contractbreuk, zijn emblematisch voor de kwetsbare positie van vrouwen in het land. Ze riskeert oneerlijke processen, detentie in onmenselijke omstandigheden en verdere sociale uitsluiting. Verweerder heeft ten onrechte aangenomen dat zij een eerlijke behandeling kan verwachten, ondanks bewijs van systemische tekortkomingen in het Nigeriaanse rechtssysteem.

Verzoekster heeft bovendien verklaard dat zij pas laat op de hoogte werd gebracht van haar recht op asiel. Dit verklaart de laattijdige indiening van haar verzoek om internationale bescherming. Ze was niet bekend met de procedure en kreeg pas informatie hierover nadat ze al geruime tijd in België verbleef. Verweerster heeft deze verklaring onvoldoende serieus genomen en heeft verzuimd rekening te houden met haar gebrek aan kennis over de procedure en de beperkte toegang tot informatie die zij had bij aankomst.

Daarnaast dient in overweging te worden genomen dat verzoekster een getraumatiseerde vrouw is die heeft geleden onder jaren van fysiek, psychologisch en economisch geweld. Haar trauma heeft geleid tot tegenstrijdigheden in haar verklaringen, die niet voortkomen uit kwade trouw, maar eerder uit de stress en angst waarmee ze dagelijks geconfronteerd wordt. Verweerster heeft nagelaten de impact van deze traumatische ervaringen adequaat te erkennen en in rekening te brengen bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid.

Verzoekster vertoont inderdaad een bijzondere kwetsbaarheid ingevolge haar getraumatiseerde toestand.

Verwerende partij heeft geen deugdelijk onderzoek gedaan naar de feiten en belangen teneinde tot een deugdelijke besluitvorming te komen en heeft de in aanmerking komende belangen niet op een juiste wijze afgewogen om tot een weloverwogen besluit te komen.

11.- Echter uit de hierboven beschreven situatie van verzoekster blijkt dat er wel een reëel risico is op schending van artikel 3 EVRM. De bestreden beslissing heeft in casu niet ernstig onderzocht of verzoekster bij een eventuele verwijdering zal worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen en maakte geen afdoende feitenbevinding.

Er zijn aldus ernstige motieven om aan te nemen dat verzoekster als kwetsbaar persoon in Nigeria een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 EVRM.

Een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM kan betrekking op de fysieke integriteit, de morele integriteit en de menselijke waardigheid (EHRM 21 januari 2011, Grote Kamer, nr. 30696/09, M.S.S. v. België en Griekenland, par. 220).

In dit kader worden asielzoekers gekenmerkt als een kwetsbare groep die een bijzondere bescherming behoeven (EHRM 21 januari 2011, M.S.S. v. België en Griekenland, par. 251). [...]”.

2.2. Ter zitting legt verzoekster aan een aanvullende nota met een bundel landeninformatie neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekster voert aan dat zij traumatische ervaringen heeft gehad, dat haar mentale en fysieke gezondheidstoestand speciale aandacht en zorg vergen en dat zij bijgevolge een kwetsbaar profiel heeft als getraumatiseerde vrouw.

In de mate dat verzoekster zich beroept op een kwetsbaar profiel ingevolge traumatische ervaringen stelt de Raad vast dat dit niet wordt ondersteund door enig begin van bewijs inzake ondergane trauma's en eventuele behandelingen. In het dossier bevindt zich een ‘medisch dossier’ (map documenten, stuk 7, medisch dossier) waaruit enkel blijkt dat verzoekster problemen heeft met haar linkerknie.

5. De bestreden beslissing stelt:

“Allereerst doet de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees:

U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u op 17 mei 2023 aankwam in Europa (verklaring DVZ, d.d. 10/06/2024, vraag 25). U verklaart vervolgens bij de DVZ dat u rond 26 mei 2023 in België wist te ontsnappen aan uw ex-man (vragenlijst CGVS d.d. 10/06/2024, vraag 3.5). U verzocht echter pas op 7 mei 2024 om internationale bescherming, bijna 12 maanden na uw aankomst in België. Gevraagd naar waarom u zolang wachtte met uw aanvraag om internationale bescherming antwoordt u: "Ik wist niet hoe asiel aan te vragen. Ze vertelden me niks. ...ik was me er niet bewust van hoe asiel aan te vragen. Pas toen ik in contact kwam met iemand die me zei hoe en waar ik mijn aanvraag kon doen deed ik dat dan ook." (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/10/2024, NPO, p. 14). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Uw houding en manier van handelen na uw aankomst in België ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van uw vrees in ernstige mate."

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliel dit te doen en nagenoeg één jaar wachtte alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoeksters verweer dat zij niet bekend was met de procedure en slechts informatie verkreeg toen ze al geruime tijd in België verbleef, kan niet aangenomen worden ter verschoning om bijna één jaar te wachten. Verzoekster is een handelaarster, bijgevolg dient aangenomen te worden dat zij in de mogelijkheid is om zich te informeren indien ze daadwerkelijk internationale bescherming meent nodig te hebben.

6.1. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoekster de volgende elementen in haar relaas niet geloofwaardig aanvoert:

- verzoekster maakt niet aannemelijk dat ze het slachtoffer was van mensenhandel en door haar ex-man werd verkocht en gedwongen zich te prostitueren: (i) verzoekster is tegenstrijdig in haar verklaringen over het moment waarop haar stiefdochter F. werd meegenomen en over wie haar meenam, (ii) uit haar verklaringen bij verweerder blijkt, in tegenstelling met wat ze aangaf bij de DVZ, nergens dat zij zich prostitueerde in België op aangeven van haar ex-man, (iii) verzoekster nam geen enkel initiatief om de Belgische autoriteiten in te lichten over de vermeende ontvoering van haar jonge stiefdochter;

- verzoeksters vrees voor vervolging door haar ex-man bij een terugkeer naar Nigeria is niet geloofwaardig omdat hiervoor geen enkele concrete aanwijzing bestaat aangezien verzoekster noch haar familie nog iets van hem vernam sinds hij verzoekster verliet;

- verzoeksters vrees bij terugkeer naar Nigeria opgepakt te worden door de Nigeriaanse autoriteiten en veroordeeld te worden tot een gevangenisstraf naar aanleiding van haar dagvaarding bij het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan is niet plausibel: (i) de door verzoekster geschetste tijdslijn is geheel inconsistent met de door haar aangebrachte documenten ter staving van haar relaas, (ii) er is geen enkel (begin van) bewijs dat de rechtbank zich uitsprak over verzoekster en haar veroordeelde tot de betaling van een boete met een vervangende gevangenisstraf, niettegenstaande ze nog contact heeft met haar broer in Nigeria (NPO, p. 6) en via hem ook met de voorzitter van de ondernemingsvereniging voor handelaren (NPO, p. 19),

- het is niet plausibel dat verzoekster als ervaren zakenvrouw haar paspoort afgeeft aan haar ex-man,

- zelfs indien verklaringen geloofwaardig zouden zijn inzake haar handelsgeschil - *quod non* – zijn deze van gemeenrechtelijke aard en houden ze geen verband met één van de vluchtelingencriteria bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Inzake de bijgebrachte documenten motiveert de bestreden beslissing als volgt:

"Vooreerst legt u enkel kopieën neer waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. De kopie van het inschrijvingsformulier National Identity Management System Federal Republic of Nigeria documenteert hooguit uw nationaliteit en identiteit. Wat betreft de kopie van de getuigenis van pastoor S.J. van Shalom Prophetic Ministries die u neerlegde moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. De kopie van een

contractuele overeenkomst ("Memorandum of Understanding") tussen u en drie derden, de kopie van een dagvaarding ("Writ of Summons") plus de kopie van een verklaring van schuldvordering ("Statement of Claim") van het hooggerechtshof van Oyo State in Ibadan en de kopie van een beëdigde verklaring van uw verkoopster O.H.T. werden eveneens aangehaald om incoherenties aan te tonen in uw asielmotieven. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

6.2. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers niet verder dan het louter volharden in het relaas inzake het gedrag van haar ex-echtgenoot en de algemene verwijzing naar de situatie van de vrouwen in Nigeria, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en de loutere verwijzing naar de bijgebrachte stukken, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake het gemeenschappelijke karakter van haar vermeende handelsproblemen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de motivering met betrekking tot de door haar neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als verweerder deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in deelstaat Oyo in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De aanvullende nota die ter zitting wordt neergelegd bevat een bundel algemene landeninformatie/persartikels en verzoekster geeft niet de minste duiding hoe deze landeninformatie concreet op haar persoon zou kunnen betrekken worden.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS